

Forslag, ikke skal tages i Betragtning med Hensyn til Bedømmelsen af, hvorvidt vedkommende er ubemidlet eller ikke. Denne Bestemmelse staar i § 10 og gaar ud paa, at Indtægter paa under 100 Kr. for en enkelt Person og under 150 Kr. for et Ægtepar skulle lades ude af Betragtning. Denne Bestemmelse staar nu imidlertid kun i dette Lovforslag og gælder kun de Folk, dette Lovforslag omhandler. Hvis den samme Bestemmelse stod i Alderdomsforsørgelsesloven af 1891, vilde det følgerig i væsentlig Grad forandre min Stilling til dette Lovforslag, for saa vilde det Tilfælde ikke indtræffe, at Opsparinger uden for denne Grænse her vilde komme Staten og Kommunen til gode, men de vilde derimod ubetinget komme vedkommende selv til gode. Men det staar nu en Gang her, og det staar jo ikke i den anden Lov, og følgerig har denne sidste fremdeles den Karakter, som jeg har tilladt mig at betegne. Den ærede Ordfører betragter det som en Selvfølge, at de vedkommende skulle betale Restancerne i deres Bidragsydelse. Det kan jeg nu ikke anse for at være absolut nødvendigt. Staten er jo dog meget vel i Stand til — det følger jo ogsaa af Lovforslaget — at afpasse, hvad der ydes, efter hvad Interessenten har været i Stand til at opspare, selv om det er foregaaet paa en noget uregelmæssig Maade. Men jeg vil dertil endvidere bemærke, at det er let nok at sige, at de skulle betale deres Restancer, men naar de nu ikke kunne, naar de ere for fattige til at betale dem — ja, saa komme de i den Situation, at de lide et yderligere Tab derved, at de miste de Goder, som dette Lovforslag tilskrives dem, som ere mere velstillede.

Saa omtalte den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at Mestre, Husbonder og andre sikkert vilde hjælpe dem, som paa Grund af Arbejdsløshed komme til at staa i Restance med deres Bidrag. Jeg tror at burde henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed paa, at vi leve jo ikke mere under de gamle patriarkalske Forhold, under hvilke det kunde ventes, at Mestre og Husbonder paa den Maade ville søge at hjælpe deres Arbejdere. I Almindelighed er Arbejdsforholdet i vor Tid kun et Køb af Arbejdskraft, og Arbejdskøberne søge, hvad enten det er paa Landet eller i Byerne, at faa denne Arbejdskraft saa billig som muligt. Vi høre jo, at der stadig klages over den høje Arbejdsløn, som der maa gives snart her, snart der. Det vil derfor være ret utænkeligt, at Folk, som tage andre i Arbejde, af egen

Drift skulde give et Tillæg til Arbejdslønnen for derigennem at hjælpe vedkommende med at betale deres Restancer. Jeg tror ikke, at man kan bygge paa noget saadant, og naar den ærede Ordfører i alt Fald noget bygger derpaa, viser det, at der paa dette Punkt er en ret stor Mangel ved det foreliggende Forslag, en Mangel, som det vil være ret nødvendigt at faa afhjulpet.

Den ærede Ministers hele Stilling til Lovforslaget var jo den, at han anbefalede det, dog saaledes, at han paa visse Punkter tog Afstand derfra. Den ærede Ordfører indrømmede, at det har været drøftet i et Partimøde. Naar da ikke alle Højres Medlemmer i denne Sal ere Medforslagsstillere, vil jeg antage, at det betyder, at de ikke alle ere enige om Lovforslaget, men at det kun er en Del af Højre, der er enig derom. „Nogen ubetinget Enighed“ med Regeringen derom foreligger, som sagt, heller ikke. Jeg kommer derfor tilbage til, hvad jeg sagde i Begyndelsen af mit Foredrag, at dette Forslag nærmest har Karakteren af et Diskussionsemne, thi da Stillingen er som anført, tror jeg ikke, at der er synderlig Udsigt til at faa noget ud deraf. Jeg vil, som sagt, støtte Tanken deri, naar vi først kunne faa den nuværende Alderdomsforsørgelse ordnet saaledes, at det kan siges, at nu have vi virkelig hjulpet dem, som ikke ere i Stand til at hjælpe sig selv. Naar det er sket, vil ogsaa jeg gerne være med til at hjælpe dem, som ere i Stand til selv at tilskyde noget, men jeg vil først have tilvejebragt nogen Sikkerhed for, at de mest ubemidlede faa, hvad de trænge til i deres Alderdom.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Hjørring Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

T. Larsen: Det er blot en kort Bemærkning, jeg vil gøre til den højtærede Minister, jeg var nemlig glad ved at høre hans Udtalelse om, at han kunde finde min Tanke konsekvent, naar Alderdomsforsørgelsen skulde bortfalde, og det er jo selvfølgelig, at det vilde blive Konsekvensen af en gennemført obligatorisk Forsikring. — Dernæst udtalte den højtærede Minister, at det ikke var hans Ønske at dele Befolkningen. Det har jeg heller ikke ment var hans Ønske saaledes at dele Befolkningen, men det var blot min Mening, at Resultatet af Gennemførelsen af hans Tanke vilde